

Budapestre vonatkozó ujságcikkek			Osztályozás
Szerző: Körséta az „olvadó“		Tárgy: <i>551.52</i>	
Cím: Budapest		Hely:	
Forrás: <i>Képviselet</i>		Idő: <i>1958</i>	
(Hely)		(Idő)	(Köt. v. füz. (Oldal))
			Személy
			Helyszám

Szinte olvad a ceruza hegye, amikor írni kezd, hogy mit tapasztaltunk tegnap délben, rekkenő hőségben budapesti körsétánkon.

Baross tér

Juhász Imre rendőrtizedes, aki fekete cipőben, sötétkék nadrágon, sapkában — szóval teljes felszerelésben irányítja a forgalmat a Rákóczi út torkolatánál, egy kis deszkaemelvénen.

Fél egy van, tűz a nap, s a vilamosok, autók, szekerek, trolibuszok és autóbuszok megállás nélkül özönlenek a Thököly út, a Ke-repesi út, a Rákóczi út, a Mező Imre út és a Rottenbiller utca felől, illetve felé.

— Most még csak hagyján — mondja Juhász Imre —, de egy óra múlva már megkezdődik a csúcsforgalom. Ma tíztől kettőig és este hattól kilencig vagyok itt szolgálatban. Persze, nagyon nehéz és nem is kellemes így felöltözve itt állni, s éberrel figyelni, a köztetkedést ünyítani, de hát amikor az ember pályát választ, előnyeivel és hátrányaival is számolnia kell.

Kenyérgyár

Egy óra. A napi műszak a vége felé jár a XIV—XVI. kerületi Sü-tőipari Vállalat legnagyobb üze-mében, a Zuglói Kenyérgyárban. Naponta három vagon kenyeret sütnék itt. Az üzemben modern szellőzőberendezés van, mégis 46 kemence mellett 60 fokos átlag-hőmérsékletben dolgoznak a pé-kek. A kemencék közelében 80 fokra is felszalad a hőmérő hi-ganyszála.

Fiskovszki István kisütő 18 éve dolgozik a szakmában.

— Naponta háromszor-négyszer is átvizesedik és megszárad raj-tam ez a kis fehér nadrág — mondja. — Hiába van itt velünk étel, nem tudunk enni ebben a melegben. Csak vizet iszunk, meg tejet, de azt rengeteget. Ilyenkor, hétköznap még csak hag-ján, de pénteken, szombaton 14 órát is dolgozunk, hogy biztosítsuk a va-

sárnapi kenyérszükségletet. Az ilyen különleges időjárásban nagyon kell vigyázni a tészta-ra is. Gyakran előfordul, hogy jegel-jük... Az a fontos, hogy kenyérünk minőségére még nem volt panasz.

Aztán kimegyünk a napsütötte udvarra: jólesik ez a hűvösség...

Népliget

A végállomáson vízzel hűtik a 75-ös troli kerekeit. A kocsii ka-lauza, Tóth B. Zsófia, egy pillanatra maga is odatartja a száját a vízsugarhoz.

— Legjobb lenne, ha engem is lemosnának vele — mondja ne-vetve. — A troli még a busznál is melegebb, mert nincs a tetején szellőzőnyílás. Ez a járat equébként is állandóan zsúfolt. Bizony, percnyi szünet nélkül, állandóan izzadunk. Négy éve vagyok ka-lauz, tavaly is ilyen hőséa volt, de tavaly a kalauzoknak is adott a vállalat kristályvizet. Az idén csak a vezetőknek. Kár. Az uta-sok? Mintha csendesebbek lennének, mint máskor. Meghúzódnak

az üléseken és maucukba roskadva verejtékeznek. De se baj, ez a hőség se tart örökké...

Hungária Étterem

— Nálunk inkább ingerléke-nyebbek most az emberek, leg-alábbis a dolgozók — mondja Csia István, a híres körúti kávé-ház helyettes konyhafőnöke. — Ez a konyha a leghűvösebbek kö-zé tartozik Pesten. Van itt ventil-látor, légelszívó, minden. Hiába, csak 45 fok a meleg. Ma 12 kész-ételt, tíz frissensültet és nyolc-tíz ételkülönlegességet készítünk. Bizony, huszonegy égő gázláng már nagy meleget ad. S ami a leg-rosszabb, oxigént von ki a leve-gőből. Néha úgy érezzük, hogy nem kapunk levegőt. Legfrissebb tapasztalataink? Sokkal több zöldféléseget fogyasztanak a vén-degek, mint máskor és sokkal ki-sebb a forgalmunk a megszokott-nál. Most két óra van, csúcsidő. Alig vannak egypáran odafent. Hiába, az emberek szívesebben ebédelnek ilyenkor a hús fák alatt.

Cserhalmi Imre